



EVROPSKÝ PARLAMENT

2014 - 2019

Dokument ze zasedání

A8-0039/2015

3.3.2015

ZPRÁVA

o výroční zprávě vysoké představitelky Evropské unie pro zahraniční věci
a bezpečnostní politiku určené Evropskému parlamentu
(2014/2219(INI))

Výbor pro zahraniční věci

Zpravodaj: Elmar Brok

PR_INI

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	17

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o výroční zprávě vysoké představitelky Evropské unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku určené Evropskému parlamentu (2014/2219(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na výroční zprávu Rady Evropskému parlamentu o společné zahraniční a bezpečnostní politice (12094/14),
- s ohledem na články 21 a 36 Smlouvy o Evropské unii,
- s ohledem na interinstitucionální dohodu ze dne 2. prosince 2013 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní, spolupráci v rozpočtových záležitostech a o řádném finančním řízení,
- s ohledem na prohlášení vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, místopředsedkyně Komise o politické zodpovědnosti,
- s ohledem na přísliby, které učinila vysoká představitelka Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, místopředsedkyně Komise Federica Mogheriniová při svém slyšení ve Výboru pro zahraniční věci dne 6. října 2014,
- s ohledem na čl. 52 a 132 odst. 1 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci a stanovisko Rozpočtového výboru (A8-0039/2015),

Tváří v tvář změně politické a bezpečnostní situaci

1. poukazuje na dramaticky vyostřenou bezpečnostní situaci v okolí EU, zejména v jejím bezprostředním sousedství, kdy jsou řád a stabilita založené na mezinárodním právu a bezpečnost Evropy ohroženy v míře, jakou náš kontinent od počátku evropské integrace nezažil; upozorňuje na probíhající přeměnu globálního politického řádu;
2. je znepokojen tím, že EU dosud nebyla schopna, také v důsledku vnitřní krize, využít plně svého potenciálu k ovlivnění mezinárodní politické a bezpečnostní situace a že nedostatečná koordinace politik a koherence mezi politikami EU a finanční omezení jsou dalšími překážkami, které brání většímu vlivu Evropy ve světě a její schopnosti zajistit regionální a celosvětovou bezpečnost a přispět k prevenci konfliktů a řešení krize;
3. zastává názor, že prioritním úkolem zahraniční a bezpečnostní politiky EU je:
 - chránit evropské hodnoty a zájmy a prosazovat politický a právní řád v Evropě, a tak znovu nastolit a zajistit mír a stabilitu,

- zvýšit příspěvek EU k územní obraně svých členských států a zajištění bezpečnosti občanů na základě větší schopnosti bránit se proti hrozbám, kterým čelí, včetně terorismu, šíření zbraní, drog a obchodování s lidmi,
- podporovat bezpečnost, demokratizaci, právní stát a hospodářský a sociální rozvoj v sousedství EU,
- převzít vedoucí úlohu při řešení konfliktů, mj. i prostřednictvím mírotvorných misí a prosazování míru v rámci SBOP,
- společně s partnery posilovat pluralitní globální politický, ekonomický a finanční řád, který by byl založen na pravidlech a který by zahrnoval dodržování právního státu a lidských práv, a dále
- zlepšovat vnitřní struktury a metody práce EU s cílem zvýšit její odolnost a umožnit jí realizovat v plném rozsahu svůj potenciál jako globální hráč;

EU jako důvěryhodný aktér

4. je přesvědčen, že ambiciózní a účelná zahraniční politika EU musí být založena na společné vizi klíčových evropských zájmů, hodnot a cílů ve vnějších vztazích a na společném vnímání hrozeb, před nimiž stojí EU jako celek; vítá závazek vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, místopředsdkyně Komise, že na základě mandátu ze zasedání Evropské rady v prosinci 2013 prioritně zahájí proces strategické reflexe o zahraniční a bezpečnostní politice EU, do kterého by se měl zapojit široký okruh zainteresovaných stran, včetně členských států, evropských institucí a evropské veřejnosti; trvá na tom, že by tato reflexe měla vést k formulaci nové evropské bezpečnostní strategie, která by přihlížela k nedávným geopolitickým změnám, tak aby mohla reagovat na nové hrozby a výzvy;
5. zdůrazňuje povinnost, kterou na sebe vzaly členské státy ratifikací Smlouvy o Evropské unii, a sice aktivně a bezvýhradně podporovat vnější a bezpečnostní politiku v duchu loajality a vzájemné solidarity, a to v souladu s čl. 24 odst. 3 SEU;
6. trvá na tom, že EU a členské státy musejí zvýšit a spojit své politické, ekonomické, finanční a obranné zdroje s cílem maximalizovat vliv EU ve světě, vytvářet synergie a zajistit mír a stabilitu v Evropě a jejím sousedství; zdůrazňuje, že na základě lepší spolupráce mezi členskými státy v oblasti zahraniční a bezpečnostní politiky lze dosáhnout významných úspor nákladů;
7. zdůrazňuje, že v souladu se společně dohodnutými strategickými prioritami je třeba vnější finanční pomoc poskytovanou EU a členskými státy přeměřovat a účinněji využívat; žádá, aby EU činila více opatření ke zvýšení viditelnosti, provázanosti a efektivnosti pomoci, kterou poskytuje; domnívá se, že koordinovaně a důsledně by se mělo postupovat ve všech oblastech pomoci EU, ať už jde o rozvojovou pomoc nebo o pomoc v mimořádných situacích či o humanitární pomoc; vyzývá Komisi, ESVČ a členské státy, aby zajistily účinný dohled nad finanční pomocí s cílem zjistit, zda plní svůj účel; upozorňuje na zprávy Evropského účetního dvora, které poukázaly na problémy v minulosti; zdůrazňuje, že by se měla navýšit finanční pomoc podporující

občanskou společnost a nevládní organizace na místě; vyzývá k rychlejším a méně byrokratickým postupům při schvalování projektů;

8. vybízí instituce EU a členské státy k tomu, aby plně využily soubor nástrojů, které skýtá Lisabonská smlouva, k přechodu od dosavadního většinou reaktivního přístupu k proaktivní ucelené zahraniční a bezpečnostní politice EU založené na společných hodnotách a prováděné ve společném evropském zájmu;
9. zastává názor, že Rada a Komise musejí v aktivní spolupráci s členskými státy zajistit ucelenost a důslednost:
 - vnitřní a vnější politiky EU, včetně společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP), společné bezpečnostní a obranné politiky (SBOP) a politiky týkajících se sousedství, obchodu, rozvoje, humanitární pomoci, spravedlnosti a vnitřních věcí, energetiky, životního prostředí, migrace atd.,
 - politiky, kterou provádí EU a její členské státy;
10. vítá v této souvislosti přeorganizování nové Komise do tematických seskupení, což umožňuje vysoké představitelce, místopředsedkyni Komise koordinovat veškeré odpovídající oblasti politiky Komise s vnějším rozměrem; podporuje vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, místopředsedkyni Komise v jejím úsilí plně se zhostit své úlohy místopředsedkyně Komise; vybízí vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise, aby zároveň využila své funkce předsedkyně Rady pro zahraniční věci k předkládání iniciativ v Radě, které by rozvinuly proaktivní politiku nad úroveň nejnižšího společného jmenovatele, a to s využitím celého souboru nástrojů SZBP a vnější politiky EU;
11. opakuje, že je třeba reformovat vnitřní struktury ESVČ, aby byla tato služba schopna pomáhat vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, místopředsedkyni Komise ve všech jejích úlohách a umožnit jí prosazovat strategické plánování a koordinovat politické procesy v Radě a v Komisi; trvá na tom, že je nutno racionalizovat strukturu vrcholového managementu ESVČ a urychlit a zjednodušit její rozhodovací procesy; opakuje svůj požadavek na užší začlenění zvláštních zástupců EU do ESVČ, mj. na základě přesunu jejich rozpočtu z operačního rozpočtu SZBP do rozpočtu ESVČ; naléhavě v této souvislosti žádá o politické a nákladově efektivní vyhodnocení úlohy, kterou tito zvláštní zástupci vykonávají;
12. znovu opakuje svou výzvu o prohloubení spolupráce a koordinace mezi různými monitorovacími kapacitami a kapacitami v oblasti reakce na krize na úrovni EU; dále naléhavě žádá, aby byly racionalizovány stávající struktury s cílem omezit zbytečná zdvojení, mj. sloučením překrývajících se kapacit; zastává názor, že tato monitorovací centra je nutné vybavit patřičným personálem a že jazyková vybavenost jejich zaměstnanců by měla odpovídat jazykům, jimiž se hovoří ve většině příslušných krizových oblastí, zejména ruštině a arabštině; vyzývá k prohloubení spolupráce a výměně informací mezi monitorovacími centry na úrovni EU a příslušnými službami v členských státech;
13. vyzývá k modernizaci sítě delegací EU tak, aby reflektovala potřeby zahraniční politiky

EU v 21. století, mj. na základě úpravy počtů zaměstnanců a profilu odborností; domnívá se například, že všechny delegace v oblastech konfliktů a zejména v zemích, kde probíhají mise SBOP, by ve svých řadách měly mít odborníka na bezpečnost a obranu; žádá vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, místopředsdkyni Komise, aby rozšířila pravomoci vedoucího delegace vůči všem zaměstnancům bez ohledu na to, z jakých jsou institucí, a zjednodušila administrativní rozpočty delegací tak, aby postupně měly jediný zdroj financování; požaduje, aby byly jasně stanoveny hierarchické vztahy; vyjadřuje politování nad tím, že dosud nebyly plně využity možnosti synergického působení a úspor z rozsahu, které skýtá upevnění spolupráce mezi velvyslanectvími členských států a delegacemi EU; trvá na tom, že je nutné na všech úrovních dodržovat spravedlivou rovnováhu mezi zaměstnanci vyslanými z členských států a úředníky EU, jak je stanoveno v rozhodnutí Rady o zřízení ESVČ ze dne 26. července 2010;

14. je znepokojen nedostatkem flexibility ve finančních předpisech EU, což často vede ke zpoždění při operativních výplatách prostředků EU a představuje další překážky, které snižují schopnost EU reagovat na krize; zdůrazňuje, že je nutné zajistit rychlejší přidělování finančních prostředků, a zároveň poukazuje na nutnost účinné kontroly, aby se zabránilo podvodům a zpronevěrám; žádá Komisi, aby v roce 2015 přišla s návrhem reformy příslušných právních předpisů, která by mj. umožnila použití zrychleného postupu, který je nyní k dispozici v případě humanitární pomoci, i při řešení krizí a která by současně zajistila, aby byly výdaje vynakládány na řešení krizí v souladu s dlouhodobými strategickými cíli EU; je hluboce znepokojen nedostatečnými platbami, které se týkají dvou hlavních rozpočtových zdrojů EU pro krizové řízení a prevenci konfliktů, a to rozpočtu SZBP a nástroje přispívajícího ke stabilitě a míru (IcSP); je přesvědčen, že stávající bezpečnostní situace na východě a na jihu Evropy vyžaduje místo značných škrtů synergické působení a další zdroje;
15. poukazuje na to, že by mělo dojít ke zviditelnění činnosti EU na úrovni strategického plánování a multilaterálních fór a také na operační úrovni prostřednictvím misí SBOP a veškerých ostatních misí, které mají vnější rozměr;
16. připomíná, že EU má podle článku 21 Smlouvy o Evropské unii povinnost zajistit, aby byla její vnější činnost navržena a prováděna tak, aby vedla k upevnění a podpoře demokracie, právního státu, lidských práv a zásad mezinárodního práva, a že se jedná o společnou odpovědnost EU a jejích členských států; vyzývá vysokou představitelku, místopředsdkyni Komise, aby pravidelně podávala zprávy o dodržování článku 21 a prošetřila, jak by bylo možné zvýšit ucelenost vnější politiky, zejména v souvislosti s lidskými právy a mezinárodním právem; zdůrazňuje, že sledování, zda je vnější politika v souladu s článkem 21, musí probíhat harmonizovaněji a přísněji; zdůrazňuje, že je nezbytné, aby partneři dostali svým závazkům v oblasti lidských práv, k nimž se zavázali v dohodách s EU, a zdůrazňuje, že je v případě potřeby nezbytné používat ustanovení o podmíněnosti lidských práv, která jsou v těchto dohodách stanovena;
17. poukazuje na zvýšenou poptávku po mezinárodní pomoci v rámci podpory demokracie a volebních pozorovatelských misí; uznává, že v této oblasti může EU hrát při podpoře demokratických procesů účinnou úlohu; vyzývá proto k soustavnému sledování provádění doporučení pro jednotlivé země a žádostí o pomoc při budování kapacit

pro politické strany;

18. zdůrazňuje zásadní význam kolektivní obrany, kterou zaručuje svým členům NATO; naléhavě vyzývá členské státy, aby se vši naléhavostí zvýšily svou schopnost přispívat k obraně území, poskytovaly více zdrojů a vzaly vážně metodu sdružování a společného využívání kapacit na základě užší spolupráce v zájmu vytváření synergií; zdůrazňuje, že v souladu s čl. 42 odst. 7 SEU musejí mít všechny členské státy zajištěnou stejnou úroveň bezpečnosti; zdůrazňuje, že důvěryhodná zahraniční politika EU musí být podložena odpovídajícími obrannými schopnostmi v členských státech a efektivní společnou bezpečnostní a obrannou politikou (SBOP); zastává názor, že SBOP je důležitou součástí evropské bezpečnostní a obranné politiky a přispívá k ní mnoha způsoby, mj. podporou vytvoření evropské technické a průmyslové základny obrany (EDTIB), podporou spolupráce v oblasti rozvoje obranných schopností a přímým zasahováním v krizových oblastech prostřednictvím svých civilních misí a vojenských operací; zdůrazňuje, že SBOP by měla být ve spolupráci s NATO dále prohloubena; znovu poukazuje na to, že EU je partnerem NATO a že by se strategie obou těchto organizací měly doplňovat; zdůrazňuje důležitou úlohu spolupráce v oblasti bezpečnosti a obrany mezi EU a partnery, jako je OSN, NATO, Africká unie a OBSE; vítá příslib vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, místopředsedkyně Komise, že se bude aktivně věnovat otázkám obrany, a to i tím, že bude předsedat zasedáním Rady pro zahraniční věci ve složení ministrů obrany;
19. klade důraz na to, že dosud není využit potenciál některých ustanovení Lisabonské smlouvy, jako je článek 44 SEU (svěřování misí SBOP menší skupině členských států), článek 41 SEU (o fondu pro zahajování operací), článek 46 SEU (o stálé strukturované spolupráci), článek 42 SEU (ustanovení o solidaritě) a článek 222 SFEU (doložka o vzájemné obraně); vyzývá vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, místopředsedkyni Komise, aby tyto nástroje a jejich uplatňování aktivně prosazovala, a vybízí členské státy, aby jich využívaly;
20. vítá zasedání Evropské rady věnované problematice obrany, které se konalo v prosinci 2013, a vyzývá k uplatňování přijatých rozhodnutí; netrpělivě očekává nadcházející diskusi, která má proběhnout v červnu 2015; žádá, aby na tomto summitu byla přijata další ambiciózní rozhodnutí, konkrétně o:
 - zahájení procesu strategických úvah o cílech a prioritách v oblasti bezpečnosti a obrany, a to na základě přezkumu strategického rámce EU, přičemž tento proces by měl vytyčit požadované obranné schopnosti a možnosti prohlubování spolupráce v oblasti obrany, aby bylo možné lépe reagovat na hrozby, jimž čelí země EU;
 - posílení Evropské obranné agentury, zejména tím, že jí budou poskytnuty potřebné zdroje a politický impulz, aby mohla plně hrát svou roli při koordinaci a stimulaci spolupráce v oblasti výzbroje;
 - přehodnocení finančního mechanismu Athena s cílem dále zvýšit společné financování v oblasti vojenských operací SBOP, aby nedocházelo k situacím, kdy finanční problémy ochromují schopnost EU reagovat na krize, a s cílem podnítit členské státy k tomu, aby urychleně vytvořily síly pro operace SBOP

a zajistily spravedlivější rozdělení zátěže;

- posílení evropské technické a průmyslové základny obrany, mj. na základě koordinace rozpočtů na obranu, harmonizace požadavků, omezování neúčinného využívání zdrojů a zajišťování synergického působení;
 - řešení stávajících problémů v oblasti plánování a provádění vojenských operací, mj. zřízením stálého operačního štábu, který by fungoval v úzké spolupráci s již existujícím útvarem schopnosti civilního plánování a provádění operací (CPCC);
 - zvýšení efektivity a použitelnosti bojových skupin EU, mj. zavedením modulárního přístupu a rozšířením společného financování prostřednictvím mechanismu Athena, příp. o využití bojových skupin při zvládnání krizí v budoucnu;
21. zastává názor, že nedávné teroristické útoky v zemích EU dokládají, že je stále obtížnější rozlišovat mezi vnitřní a vnější bezpečností, a vyzývá členské státy a orgány a instituce EU, aby lépe propojily své úsilí v těchto oblastech; vyzývá členské státy, aby zvýšily výměnu zpravodajských informací týkajících se bezpečnosti při využití existujícího koordinačního zázemí na evropské úrovni; žádá, aby ve vztazích EU se zeměmi Blízkého východu a severní Afriky byla prohloubena spolupráce v záležitostech souvisejících s bojem proti terorismu, mj. prostřednictvím výcviku a vytváření kapacit v oblasti bezpečnosti a také výměny informací a osvědčených postupů; vyzývá EU a její členské státy, aby vynaložily veškeré úsilí k prohloubení mezinárodní spolupráce s cílem zabránit terorismu a bojovat proti němu, a poukazuje na významnou úlohu, kterou v rámci této snahy musí hrát OSN;
22. žádá, aby byly vytvořeny průmyslové a technické zdroje potřebné ke zvýšení kybernetické bezpečnosti, mj. podporou jednotného trhu s produkty kybernetické bezpečnosti; zdůrazňuje nutnost učinit kybernetickou obranu průřezovým tématem vnější činnosti a SZBP a vyzývá k užší spolupráci s NATO v oblasti kybernetické obrany s cílem zavést kybernetické odstrašování, a tak efektivně čelit a předcházet útokům přicházejícím z kyberprostoru; naléhavě vyzývá členské státy EU, ESVČ a Komisi, aby se zaměřily na to, jak posílit odolnost příslušné infrastruktury; vítá strategii kybernetické bezpečnosti EU; zdůrazňuje, že je nutné podstatně zvýšit schopnosti členských států v oblasti kybernetické obrany; naléhavě vyzývá Evropskou obrannou agenturu, aby zesílila koordinaci činnosti členských států v oblasti kybernetické obrany, a vyzývá členské státy, aby poskytly agentuře EDA prostředky k dosažení tohoto cíle; vyzývá Komisi, aby zajistila aktualizaci nařízení o dvojím užití s cílem zabránit vývozu systémů osobám, které se snaží narušit bezpečnost a kritickou infrastrukturu EU, a aby zabránila vývozu technologií hromadného sledování do zemí s autoritativním režimem; připomíná, že je důležité zachovat rovnováhu mezi ochranou digitální svobody a zajištěním bezpečnosti;
23. vyzývá k nové ucelené migrační politice EU; trvá na tom, že je nutno na základě hlubší spolupráce se zeměmi tranzitu a původu migračních toků řešit základní příčiny nelegální migrace a využít přitom veškeré nástroje politiky a pomoci, včetně rozvojové a obchodní politiky, humanitární pomoci, předcházení konfliktům a řešení krizí ve spojení s potřebou posílit trasy legální migrace; opakuje svůj požadavek, aby byla

zvýšena humanitární podpora zemím, které poskytují útočiště uprchlíkům, a aby byly posíleny regionální programy ochrany, které probíhají ve spolupráci s UNHCR v blízkosti regionů původu; zdůrazňuje, že řízení migrace by se mělo stát součástí vnější činnosti EU a mělo by být jednou z priorit spolupráce EU s jejími sousedy na východě a na jihu; zdůrazňuje, že je nutné zabránit ztrátám na životech na hranicích EU;

24. upozorňuje na to, že energetika je stále více používána jako nástroj zahraniční politiky, a připomíná, že spolupráce v oblasti energetiky je jedním ze základních kamenů evropské integrace; zdůrazňuje, že je důležité vybudovat Evropskou energetickou unii s cílem zvýšit provázanost a koordinaci mezi zahraniční a energetickou politikou; zdůrazňuje, že energetická bezpečnost by měla být součástí komplexního přístupu k vnější činnosti EU, a je přesvědčen, že energetická politika musí být v souladu s dalšími prioritními politikami Unie, včetně její bezpečnostní a zahraniční politiky, politiky sousedství, obchodní a rozvojové politiky a také politiky zaměřené na obranu lidských práv; v tomto ohledu poukazuje na to, že je zapotřebí podstatně snížit závislost na Rusku a nalézt alternativní zdroje energie; vyzývá vysokou představitelku, místopředsdkyni Komise a Komisi, aby monitorovaly a zabývaly se otázkou kontroly infrastruktury ze strany subjektů mimo EU, zejména státních podniků, vnitrostátních bank nebo státních fondů ze třetích zemí, které pronikají na energetický trh EU nebo narušují diverzifikaci, včetně odvětví jaderné energetiky; zdůrazňuje, že pravidlům hospodářské soutěže platným na trhu s energií v EU musejí podléhat také energetické podniky mimo EU;
25. vítá zřízení funkce místopředsedy pro energetickou unii a sdělení Komise o evropské strategii energetické bezpečnosti; vyzývá Komisi a členské státy, aby prohloubily spolupráci s cílem provést krátkodobá a dlouhodobá opatření uvedená v této strategii; zdůrazňuje, že je třeba posílit konzistentnost mezi zahraniční politikou EU a dalšími politikami s vnějším rozměrem, jako je energetická politika, a očekává, že nová struktura Komise založená na tematických seskupeních přinese v tomto ohledu výsledky; naléhavě vyzývá k dalším krokům, které by zajistily soulad cílů v oblasti energetické bezpečnosti s dalšími cíli sledovanými EU; vyzývá vysokou představitelku, místopředsdkyni Komise, aby vypracovala strategické priority vnější energetické politiky, které by byly součástí obecných cílů zahraniční politiky, a aby systematictěji využívala nástroje zahraniční politiky v oblastech energetické bezpečnosti;
26. zastává názor, že je třeba zavést mechanismus solidarity pro řešení případných přerušení dodávek energie; domnívá se, že je nutné dále rozvíjet propojenou energetickou infrastrukturu a že by se do celounijní energetické sítě měly zapojit všechny části území EU; zdůrazňuje, že za účelem zvýšení energetické nezávislosti EU je nutné urychlit snahu o diverzifikaci dodávek energie v EU; domnívá se, že rozvoj obnovitelných zdrojů energie a energetické účinnosti značným způsobem zvýší důvěryhodnost vnější činnosti EU; zdůrazňuje, že zásadní význam má řádně fungující energetický trh a že je v obecném zájmu EU zajistit, aby mezinárodní trhy s energií byly stabilní a transparentní a aby byly založeny na mezinárodních pravidlech; vyzývá Komisi, aby předložila návrh na komplexní strategii, která by zvýšila bezpečnost dodávek jiných zdrojů než energetických;
27. vítá vstřícný přístup vysoké představitelky, místopředsdkyně Komise Federiky

Mogheriniové vůči Parlamentu, jehož cílem je zvýšit její odpovědnost vůči tomuto orgánu; připomíná, že před jejich schválením je nutné strategie zahraniční politiky a mandáty v oblasti SBOP systematicky a aktivně konzultovat s Parlamentem, zejména s jeho Výborem pro zahraniční věci; vyzývá Radu, aby dokončila jednání s Parlamentem o nahrazení interinstitucionální dohody z roku 2002 o přístupu Evropského parlamentu k citlivým informacím Rady v oblasti bezpečnostní a obranné politiky; zavazuje se k prohloubení spolupráce s parlamenty členských států, mj. spolupráce v rámci meziparlamentní konference o společné zahraniční a bezpečnostní politice (SZBP) a o bezpečnostní a obranné politice (SBOP) a COSAC, aby byl lépe připraven kontrolovat příslušné zdroje;

Zachování a posílení evropského politického a právního řádu

28. zdůrazňuje, že je nutné upevnit EU a zvýšit její integrační schopnost, jež je jedním z kodaňských kritérií; znovu poukazuje na perspektivu přistoupení všech kandidátských zemí a dalších potenciálních kandidátských zemí k EU v souladu s prohlášením ze Soluně z roku 2003, která se zakládá na splnění kodaňských kritérií, a podporuje pokračování v jednáních o rozšíření Unie; souhlasí v této souvislosti s přístupem Komise, který spočívá v tom, že se základními reformami v oblasti právního státu, veřejné správy a správy ekonomických záležitostí zabývá již na začátku procesu rozšiřování; znovu opakuje, že každá země bude posuzována podle svých vlastních zásluh, a domnívá se, že v případě, že EU považuje míru sladění právních předpisů určité země s právními předpisy EU za uspokojivou, mělo by dojít k zahájení nebo pokračování přístupových jednání, protože to má zásadní význam pro zachování důvěryhodnosti EU jako celku; podtrhuje důležitost spolupráce s kandidátskými zeměmi v oblasti vnější politiky a poukazuje na význam jejího sblížení s SZBP;
29. zastává názor, že je zapotřebí obecné politické strategie zaměřené na obnovu evropského politického řádu, který byl stanoven Helsinským závěrečným aktem v roce 1975 a který zavazuje všechny evropské státy, včetně Ruska; trvá na tom, že tento řád je založen na dodržování lidských práv, práv menšin a základních svobod, suverenity, nezávislosti a územní celistvosti států a mírovém řešení konfliktů; považuje vývoj konstruktivního dialogu s Ruskem a dalšími státy v sousedství EU o spolupráci v zájmu upevnění tohoto řádu za důležitý základ míru a stability v Evropě za podmínky, že Rusko bude respektovat mezinárodní právo a plnit své závazky týkající se Gruzie, Moldavska a Ukrajiny, včetně stažení z Krymu;
30. zastává názor, že je zapotřebí zaujmout nový přístup ve vztazích EU s jejími východními sousedy na základě zásluh, rozlišování a zásady „více za více“; domnívá se, že podpora těchto států, které se chtějí přiblížit EU, musí být hlavní prioritou zahraniční politiky EU a že důležitou reakcí zaměřenou na zkrocení ruských ambicí v jeho sousedství je investovat do nezávislosti, suverenity, hospodářského rozvoje a další demokratizace těchto zemí; je oddán evropské perspektivě východních sousedů EU a připomíná, že podle článku 49 mohou stejně jako kterýkoli jiný evropský stát požádat o vstup do Evropské unie za předpokladu, že budou splňovat Kodaňská kritéria a dodržovat zásady demokracie, respektování základních svobod, lidských práv a práv menšin a zajistí právní stát;

31. vítá podepsání a ratifikaci příslušných zemí Evropským parlamentem a parlamenty členských států a předběžné uplatňování dohod o přidružení, včetně prohloubené a komplexní dohody o volném obchodu s Gruzíí, Moldavskou republikou a Ukrajinou, což představuje významný krok směrem k jejich sblížení s EU; zastává názor, že proces přidružení by měly příslušné státy využít k modernizaci demokratické správy, k upevnění právního státu, k reformě veřejné správy a k provedení hospodářských a strukturních reforem, což by byl významný krok na cestě k jejich politickému, hospodářskému, sociálnímu a ekologickému sblížení s EU; naléhá, aby na podporu těchto reforem došlo k výraznému zvýšení politické podpory a finanční a technické pomoci; trvá však na přísném dodržení podmínek a na nutnosti zaručit zodpovědnost za vynaložené prostředky a dosáhnout významných úspěchů ve snižování korupce; vítá provedení a výsledky parlamentních voleb na Ukrajině a v Moldavské republice v říjnu, resp. v prosinci 2014, které proběhly v souladu s mezinárodními demokratickými normami;
32. vyzývá k úzkému zapojení těch východních sousedů EU, kteří s ní ještě neuzavřeli dohodu o přidružení nebo stojí o prohloubení a upevnění vztahů v různých rámcích, mj. na základě podpory dvoustranné spolupráce v oblastech společného zájmu; připomíná však, že pomoc EU může být účinná pouze tehdy, pokud s ní budou partnerské státy, které musejí dodržovat své povinnosti v rámci mezinárodního práva, dostatečně ztotožněny a budou respektovat evropské hodnoty;
33. naléhavě vyzývá Rusko, aby dodržovalo své závazky a právní povinnosti, včetně těch, které jsou zakotveny v Chartě OSN, Pařížské chartě, Helsinském závěrečném aktu v rámci OBSE, memorandu z Budapešti a ve Smlouvě o přátelství, spolupráci a partnerství mezi Ruskem a Ukrajinou; ostře odsuzuje to, že Rusko přímou vojenskou agresí a hybridní válkou proti Ukrajině porušilo mezinárodní právo, což vedlo k tisícům vojenských i civilních obětí a dále k nezákonné anexi a okupaci Krymu a k podobným akcím, jaké se konaly ve vztahu k Abcházii a Jižní Osetii, což jsou gruzínská území; zdůrazňuje alarmující zhoršení situace, pokud jde o dodržování lidských práv, svobodu vyjadřování a svobodu sdělovacích prostředků na Krymu; naléhavě vyzývá Rusko, aby omezilo počet svých vojsk, stáhlo je z ukrajinského území a znovu nastolilo status quo před anexí; vítá snahu o dosažení komplexní dohody v Minsku dne 12. února 2015 a vyzývá k jejímu okamžitému a neomezenému uplatňování; odmítá jako nelegitimní prezidentské a parlamentní volby, které se uskutečnily v Doněcku a Luhansku 2. listopadu 2014;
34. schvaluje sankce, které přijala EU v reakci na ruskou agresi na Ukrajině, a zdůrazňuje, že je lze odstupňovat a odvolat zejména v závislosti na naplňování minských dohod, ale mohly by být také zpřísněny, pokud by Rusko nadále neplnilo své mezinárodní závazky; vyzývá Komisi, aby sledovala jejich jednotné uplatňování;
35. zdůrazňuje, že je třeba, aby EU a její členské státy prokazovaly solidaritu a vystupovaly vůči Rusku jednotně; vyzývá kandidátské země, aby sladily svou zahraniční politiku vůči Rusku s politikou EU; vyzývá vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise, aby vypracovala společnou strategii vůči Rusku s cílem dosáhnout závazku ze strany Ruska, že bude usilovat o mír a stabilitu v Evropě, včetně bezpodmínečného respektování suverenity svých sousedů a jejich územní celistvosti; domnívá se, že dobrý

vztah Ruska a EU založený na dodržování mezinárodního práva a dalších mezinárodních závazků by byl ve společném zájmu, a doufá, že Rusko dodržováním mezinárodního práva ukáže, že je otevřeno takovému vývoji;

36. zdůrazňuje, že je nutné postupovat jednotně vůči dezinformační kampani a propagační činnosti, kterou Rusko provozuje jak v EU, tak i mimo Unii; naléhavě vyzývá ESVČ a Komisi, aby předložily akční plán, který by obsahoval konkrétní opatření proti ruské propagandě; v této věci vyzývá ke spolupráci se špičkovým strategickým komunikačním centrem NATO;

Podpora bezpečnosti a stabilizace v jižním sousedství

37. trvá na tom, že je nutné zásadním způsobem zrevidovat politiku EU vůči jejím jižním sousedům, pro niž by měly být příznačné přiměřené rozpočtové zdroje a rozvoj a provádění komplexní strategie zaměřující se na nástroje EU a rozpočtové prostředky na podporu budování funkčních a inkluzivních států, které by byly schopny zajistit bezpečnost pro své občany, prosazovat demokracii, čelit náboženskému extremismu, dodržovat lidská práva, chránit náboženské a etnické menšiny a posílit právní stát, což je klíčovým předpokladem pro investice a hospodářský rozvoj; upozorňuje na nevyužitý potenciál přeshraničního obchodu v tomto regionu; trvá na úzké spolupráci s orgány příslušných zemí při řízení migračních toků při současném dodržování lidských práv a mezinárodního práva;
38. zdůrazňuje, že EU musí při poskytování pomoci a podpory prosadit určité podmínky, neboť programy pomoci a podpory pro občanskou společnost je možné udržet jen za předpokladu, že budou na nejvyšší politické úrovni stanoveny jasné podmínky;
39. trvá na tom, že revidovaný přístup EU k jejím jižním sousedům by se měl zakládat na rozlišování a zásadě „více za více“, podle níž by EU měla poskytnout dodatečnou podporu těm partnerským vládám, které jsou odhodlány k provádění demokratizace a dosahují v této oblasti výrazného pokroku, jako je tomu v případě Tuniska, Jordánska a Maroka;
40. vyjadřuje politování nad nedávným zhoršením vztahů mezi EU a Tureckem a vyzývá, aby bylo obnoveno úsilí, které by podpořilo pevnější partnerství s cílem řešit společné náročné úkoly v bezpečnostní a humanitární oblasti v jižním Středomoří; dále naléhavě vyzývá Turecko, aby pracovalo na reformách, které by byly plně v souladu s normami v oblasti lidských práv, včetně svobody tisku, demokracie, rovnosti a právního státu;
41. naléhavě žádá vedení EU, aby v úzké spolupráci se Spojenými státy a hlavními velmocemi (např. s Ruskem a Čínou) vypracovalo strategii, která by přiměla regionální subjekty (včetně Turecka, Iráku, Izraele, Jordánska, Egypta, vlád Rady pro spolupráci v Zálivu, Iránu, Ligy arabských států a kurdských sil) ke sjednocení, aby došlo k ukončení zástupných (tzv. proxy) válek a k zastavení finanční podpory fundamentalistů a aby se našlo řešení pro mír a stabilitu v této oblasti, především s cílem ukončit válku v Sýrii a Iráku; zdůrazňuje, že je nutné, aby byla zachována územní celistvost a národní jednota Libye a naléhavě žádá vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise, aby dala podnět k většímu zapojení regionálních subjektů do urovnávání a řešení konfliktů v úzké spolupráci s OSN; vítá probíhající jednání

skupiny E3+3 s Íránem a doufá, že povedou k vzájemně přijatelné dohodě, která by zajistila výlučně mírový charakter iránského jaderného programu a v dlouhodobém horizontu by pro Írán znamenala vyhlídky na plnou reintegraci do mezinárodního společenství; podporuje účast vysoké představitelky, místopředsedkyně Komise a všech stran zapojených do mírového procesu na Blízkém východě při hledání komplexního, konstruktivního a trvalého řešení konfliktu na Blízkém východě, které by bylo přijatelné pro obě strany; zdůrazňuje, že nedostatek pokroku při jednání o uspořádání, které by spočívalo v existenci dvou států v hranicích z roku 1967, vede pouze k dalšímu násilí a krveprolívání;

42. vítá prohlášení vysoké představitelky, místopředsedkyně Komise o otevření kanceláře v Arbílu v iráckém Kurdistánu a naléhavě žádá vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise a ESVC, aby tuto kancelář otevřely co nejdříve; zdůrazňuje, že EU by to umožnilo získávat informace přímo na místě, zlepšit spolupráci s místními subjekty, lépe vyhodnocovat a koordinovat humanitární a vojenskou reakci a zvýšit svou viditelnost v oblasti;
43. vyzývá k tomu, aby byl jmenován zvláštní poradce, který by posoudil přínos otevření stálého diplomatického zastoupení EU v Íránu;
44. zastává názor, že trestná činnost a kruté násilí páchané džihádistickými teroristickými skupinami, které jsou spojovány s tzv. Islámským státem (IS), představují závažnou hrozbu pro širší oblast Blízkého východu a severní Afriku, Evropu a potenciálně pro celosvětový mír a stabilitu; podporuje celosvětovou koalici proti IS a snahy bojovat proti IS vojenskými prostředky; vítá v této souvislosti příspěvek členských států EU a vybízí k užší a účinnější celosvětové spolupráci a dialogu, aby bylo možné společně toto riziko vyhodnotit; naléhá, aby byl vyvinut silný regulační tlak v celosvětovém měřítku, který by připravil džihádisty o příjmy z ropy, a aby byly za finanční transakce v jejich prospěch celosvětově uplatňovány přísné tresty; v této souvislosti poukazuje na to, že džihádistické skupiny získávají finanční prostředky také od některých arabských zemí a že EU by měla tyto země vyzvat, aby prokázaly větší důslednost; upozorňuje na naléhavou potřebu bojovat proti používání Internetu džihádistickými skupinami, které má za cíl nábor nových členů a propagandu; trvá na tom, že je nutné zintenzivnit mezinárodní spolupráci i spolupráci uvnitř EU zaměřenou na předcházení tomu, aby extrémisté cestovali do Sýrie a Iráku a zapojovali se do džihádistických bojů, mj. na základě investování do programů na prevenci národní radikalizace a na deradikalizaci v členských státech; vyzývá členské státy, aby zavedly způsoby, které by v rámci pravomocí jejich vnitrostátních systémů trestního práva přivedly vracející se evropské bojovníky před soud; připomíná nutnost užší spolupráce a koordinace mezi Tureckem a EU;
45. naléhavě vyzývá země v regionu, aby se i nadále účastnily války proti terorismu a zdržovaly se akcí, které by mezi nimi mohly způsobit napětí, třenice nebo krize a dále zkomplikovat boj mezinárodního společenství proti IS;
46. odsuzuje brutální násilí, které používá Asadův režim proti syrským občanům, a vyzývá k zintenzivnění tlaku, který by přinesl skutečnou politickou transformaci v Sýrii, včetně větší podpory umírněné syrské opozice;

47. poukazuje na to, že v mnoha oblastech musí mít vnější politika Unie vůči jižnímu sousedství vazbu také na Afriku; domnívá se, že Afrika, zejména oblast Sahelu a Sahary, je ve stavu strategického ohrožení, a vyzývá EU, aby na tuto hrozbu přiměřeným způsobem zareagovala, mj. na základě opatření v oblasti hospodářského rozvoje, demokracie, právního státu, vzdělávání a bezpečnosti; poukazuje na to, že neustále narůstá trestná činnost teroristů z al-Káidy islámského Maghrebu (AQMI), Hnutí pro jednotu a džihád v západní Africe (MUJAO) a Boko Haram; zdůrazňuje, že je nutné řídit se doporučeními evropské strategie na podporu bezpečnosti a rozvoje v oblasti Sahelu a vyzývá Komisi, aby tuto strategii vyhodnotila;
48. zdůrazňuje význam Jordánska a Libanonu coby stabilních partnerů na Blízkém východě; připomíná, že tyto dvě země čelí rostoucí vlně uprchlíků, což představuje velké socioekonomické problémy; vyjadřuje pochvalu sousedním zemím, které neustále poskytují pomoc uprchlíkům z Iráku a ze Sýrie; naléhavě vyzývá vedení EU, aby iniciovalo celosvětové úsilí, mj. ze strany regionálních mocností, s cílem výrazně zvýšit příliv humanitární pomoci civilistům postiženým v důsledku konfliktu v Sýrii a v Iráku a násilí páchaného Islámským státem, zejména aby se dostalo podpory uprchlíkům a byla poskytnuta přímá finanční podpora všem státům v této oblasti, které poskytují útočiště uprchlíkům, s cílem podpořit sociální integraci a zabránit marginalizaci;
49. naléhavě vyzývá EU, aby zajistila, aby spolupráce s třetími zeměmi v boji proti terorismu šla ruku v ruce s dodržováním zásad právního státu a všeobecných lidských práv;

Posilování světového řádu založeného na spolupráci a dohodnutých pravidlech

50. je přesvědčen, že USA jsou klíčovým strategickým partnerem EU, a vybízí k užší koordinaci zahraniční politiky EU s USA na rovném základě v zájmu podpory mezinárodního práva a k zaujetí společného přístupu k problémům v sousedství EU a na globální úrovni; zdůrazňuje strategickou povahu Transatlantického obchodního a investičního partnerství, které má potenciál dát transatlantickým partnerům možnost nastavit globální standardy týkající se práce, zdravotnictví, životního prostředí a duševního vlastnictví a posilovat globální správu a řízení; je přesvědčen, že Latinská Amerika je pro EU důležitým partnerem a že by měly být vytvořeny různé způsoby třístranné transatlantické spolupráce;
51. zdůrazňuje potřebu zapojit se do strategické spolupráce a partnerství s různými zeměmi na základě jasného programu a přezkoumat současná strategická partnerství s ohledem na dopad jejich politiky;
52. vítá závěry summitu NATO konaného v září 2014 ve Walesu a vyzývá k jejich naplňování; je přesvědčen, že by mělo dojít k prohloubení spolupráce mezi EU a NATO a k užšímu plánování a koordinaci koncepce inteligentní obrany NATO a společného využívání a sdílení zdrojů v EU, aby nedocházelo ke zdvojování a aby byly co nejlépe využity skrovné zdroje, které jsou k dispozici; znovu poukazuje na potřebu respektovat bezpečnostní politiku těch členských států EU, které nejsou členy NATO;
53. zdůrazňuje, že je v koordinaci s USA zapotřebí vypracovat strategii EU, která by se zabývala tím, jak s Ruskem, Čínou, Indií a dalšími hlavními velmocemi sdílet

odpovědnost za mír a stabilitu globálního politického a ekonomického řádu; v rámci této strategie poukazuje na význam rozšíření vztahů se stěžejními státy v Asii i s regionálními organizacemi, jako je ASEAN;

54. vyzývá vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise, aby posílila zahraniční politiku EU ve vztahu k Asii, především ve vztahu k Číně a Indii; naléhavě vyzývá vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise, aby zajistila každoroční konání dvoustranných summitů s Čínou a Indií, které by přinesly hmatatelné výsledky;
55. zdůrazňuje, že mír a stabilita v asijsko-tichomořském regionu, především v oblasti Východočínského a Jihočínského moře, jsou pro EU strategicky významné; naléhavě vyzývá všechny strany, které se v tomto regionu angažují, aby své neshody řešily mírovou cestou a v souladu s mezinárodním právem a aby při využívání přírodních a mořských zdrojů mezi sebou spolupracovaly; je zastáncem myšlenky, aby se evropské politiky vypracovávaly a prosazovaly na základě podpory strategie aktivní prevence konfliktů a jejich mírového řešení; zastává názor, že EU má značný zájem na tom, aby východní Asie i nadále rostla a prosperovala; zdůrazňuje, že je nutné prohloubit hospodářské partnerství EU se všemi asijsko-tichomořskými zeměmi, tak aby byl zachován trvalý mír, stabilita a prosperita; vítá povzbudivé zlepšení ve vztazích mezi kontinentální Čínou a Tchaj-wanem, ke kterému došlo za posledních šest let, a vyzývá všechny strany k podniknutí dalších kroků, které by usnadnily jejich mírový rozvoj;
56. vyzývá vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise a členské státy EU, aby dojednávanému jadernému odzbrojení a politice v oblasti kontroly zbraní daly nový a silný podnět; vítá nadcházející přezkum Smlouvy o nešíření jaderných zbraní, který proběhne na půdě OSN, jako zásadní krok k mezinárodnímu míru a bezpečnosti a naléhavě vyzývá členské státy, aby při jednáních zaujaly koordinovaný a proaktivní postoj; vítá vstup Smlouvy o obchodu se zbraněmi v platnost a žádá její efektivní a neomezené uplatňování; vyzývá k vytvoření orgánu EU pro obchod se zbraněmi, který by pomáhal členským státům s výkladem norem stanovených ve společném postoji EU ve věci vývozu zbraní a zajistil by jejich důsledné a přísné dodržování; zdůrazňuje potřebu lepších následných kontrol týkajících se použití vyvážených zbraní;
57. prohlašuje, že EU, které se v minulosti dařilo v konkrétních případech úspěšně bojovat proti trestu smrti, by měla zastávat rozhodnější stanovisko; vyzývá orgány a členské státy, aby zachovaly své odhodlání řešit tuto otázku a svou politickou vůli a zintenzivnily je, abychom se konečně dočkali toho, že ke zrušení trestu smrti dojde na celém světě;
58. znovu upozorňuje, že je nutné reformovat Radu bezpečnosti OSN, aby mohla lépe reagovat na realitu dnešních dní v celosvětovém měřítku; naléhavě vyzývá vysokou představitelku, místopředsedkyni Komise, aby se touto otázkou prioritně zabývala a zahájila celoevropskou diskuzi o reformě RB OSN; v této souvislosti zdůrazňuje, že EU by se měla stát řádným členem OSN;
59. znovu připomíná, že je třeba, aby EU hrála vedoucí roli při prosazování všeobecného podpisu a ratifikace Římského statutu a aby dále posilovala a podporovala Mezinárodní trestní soud;

60. vyzývá k vytvoření ucelené strategie klimatické bezpečnosti EU, která by se zabývala strategickými a politickými důsledky změny klimatu a umožnila EU reagovat na geopolitickou nestabilitu vyvolanou změnou klimatu a připravit se na ni a která by věnovala zvláštní pozornost spolupráci s rozvojovými zeměmi a se zeměmi, jež jsou změnou klimatu nejvíce zasaženy; uznává význam nadcházejícího pařížského summitu o změně klimatu; vyzývá ESVC, aby se přednostně zabývala cíli v oblasti změny klimatu s cílem získat podporu pro solidní a komplexní dohodu; vyzývá k diskuzi o do budoucna orientované strategii, jak si poradit s migrací, která nastane v důsledku změny klimatu;
61. vyzývá EU a členské státy, aby pozitivním a koordinovaným způsobem přispěly ke koncepci rozvojové agendy po roce 2015, a poukazuje na významnou roli, kterou hraje vysoká představitelka, místopředsedkyně Komise při zajišťování vedoucí úlohy EU v rámci těchto jednání; zdůrazňuje, že nový rámec by měl řešit strukturální příčiny chudoby, nerovnost a násilí posílením účinných demokratických orgánů podporujících začlenění a zlepšením řádné veřejné správy a právního státu;
-
- ◦
62. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, místopředsedkyni Komise, Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států, generálnímu tajemníkovi OSN, generálnímu tajemníkovi NATO, předsedovi Parlamentního shromáždění NATO, úřadujícímu předsedovi OBSE, předsedovi Parlamentního shromáždění OBSE, předsedovi Výboru ministrů Rady Evropy a předsedovi Parlamentního shromáždění Rady Evropy.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	24.2.2015
Výsledek konečného hlasování	+: 47 -: 8 0: 6
Členové přítomní při konečném hlasování	Lars Adaktusson, Nikos Androulakis, Petras Auštrevičius, Elmar Brok, Klaus Buchner, James Carver, Fabio Massimo Castaldo, Aymeric Chauprade, Arnaud Danjean, Mark Demesmaeker, Georgios Eptideios, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Michael Gahler, Iveta Grigule, Richard Howitt, Sandra Kalniete, Manolis Kefalogiannis, Afzal Khan, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Ilhan Kyuchyuk, Ryszard Antoni Legutko, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Ulrike Lunacek, Andrejs Mamikins, Ramona Nicole Mănescu, David McAllister, Jean-Luc Mélenchon, Tamás Meszerics, Francisco José Millán Mon, Javier Nart, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Pașcu, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Tonino Picula, Kati Piri, Andrej Plenković, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Sofia Sakorafa, Jacek Saryusz-Wolski, Jaromír Štětina, Charles Tannock, Eleni Theoharous, László Tőkés, Ivo Vajgl, Johannes Cornelis van Baalen, Geoffrey Van Orden, Hilde Vautmans
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Angel Dzhambazki, Marek Jurek, Gabrielius Landsbergis, Jo Leinen, Javi López, Antonio López-Istúriz White, Igor Šoltés, Marie-Christine Vergiat